

VERSENGÉS AZ ARANY SASTOLLÉRT

A foglalkozás terve és a mese megjelent a Fügefá Füzetek 1. Anita Würkner- Margit Kaiser:

Történetek az életről című fejezetében.

fugefamuhely.hu Facebook: Fügefá Műhely/ Kett Pedagógia

1. VERSENGÉS

Fehér terítőre egy tányér bonbont teszünk. A gyerekeknek különböző ügyességi feladatokat adunk:

Ki tud a leggyorsabban papírrepülőt hajtogatni? Ki tud a legtovább egy lábon állni? Ki tud papírlabdával a legmesszebbre dobni?

A győztes mindig elveheti a tálból a jutalmat.

Nagyobb gyerekekkel beszélgethetünk arról, hogy mit jelent a leggyorsabbnak, legjobbnak, elsőnek lenni, győzni. Nem mehet mindig úgy, ahogy akarjuk

Megkérünk egy gyereket, hogy amilyen gyorsan csak tudja, fussa körbe a középső képet.

Egy gyereket megkérünk, hogy vezesse körbe egy társát, akinek a szem be van kötve, a közép körül. Sokkal lassabb lesz a tempó, mint az előző körben. Nem mindig teheti azt az ember, amit akar. Van amikor tekintettel kell lenni másokra. Gondosságot igényel. Beszéljünk a csoporttal erről a magatartásról.

2. ÉRTELMEZ CÉLT TALÁLNI

A körünk középpontjában továbbra is ott van a bonbonos tál. Az most a mi célunk. A gyerekek, aki szeretnének egy bonbont maguknak, a földön fonalából vagy apró tárgyakból utakat készítenek a közép felé.

Elvesszük a tálal középről.

A gyerekek becsukják a szemüket. Mindenki elgondolja, hogy mit tenne a középpontba. Aki szeretné a saját kívánságát, ötletét valakinek a fülébe súghatja.

Újra átgondoljuk: Mi az igazán fontos nekem? Mifelé vezet az utam, mit szeretnék megtalálni, megnyerni? Miért éri meg nehézségek árán is küzdeni?

A kívánságunkat a tenyerünkbe rajzoljuk és a szívünkre szorítjuk. Ez a vágy a mi szívünk vágya.

3. A MESE SZÍNHELYÉNEK MEGALKOTÁSA ÉS A TÖRTÉNET ELMESÉLÉSE

Középre-kék kerek terítő (tó). Hegyek (szürke és barna és zöld kendőkből). Sátrak (színes kendőkből).

„Leereszkedett az este a tóparti indiánfalura. Az indiánasszonyok ünnepi vacsorát készítettek elő. A férfiak a törzsfőnök sátrában gyülekeztek. Ők döntenek el, hogy milyen próbát kell teljesíteniük ebben az évben a fiatal indiánoknak. A fiatalok már türelmetlenül várták a döntést. Amikor a nap lement, minden fiataalt összedoboltatott a törzsfőnök.”

Indiánritmust dobolunk a combunkon.

„Aztán belekezdett a mondandójába: „ A kiválósági versenyetek holnap kora reggel, az első napsugarak megjelenésével kezdődik. Akkor indíthatjátok a kenuitokat. A túlsó parton egy titkos helyen elrejtettünk egy arany sastollat. Aki megtalálja, győzni fog, bizonyítja, hogy birtokában van erőnek, bátorságnak, és bölcsességnek.”

Az indián ifjak szeme ragyogott. Mindannyian szerettek volna a legerősebbek, legbátrabbak és legbölcsőbbek lenni. Mielőtt aludni tértek volna előkészültek a másnap reggelre. Egyikük fekvőtámaszokat csinált, hogy a karját és a lábait erősítse. Egy másik húzózkodott, hogy könnyebben másszon fel a magas sziklákra. egy harmadik az ugrás gyakorolta.”

Csinálunk néhány fekvőtámaszt és ugrást

„Egyik indián, akit Fehér Tollnak hívtak egész mást tett. Gondolkodott. Egészen csendben ült. Befelé hallgatott. Arra gondolt, amit az öreg és bölcs indiánoktól tanult. Megdörzsölte a szemét, hogy jól lásson vele, megdörzsölte a fülét, hogy jól halljon vele és végül összedörzsölte a kezét, hogy jól tegyen velük. Végül aludni tért.”

Azt tesszük a szemünkkel, fülünkkel, kezünkkel, mint az ifjú indián.

„Ezen az éjszakán arról álmodtak az ifjak, hogy ők találják meg az arany sastollat magas szirteken, mély szakadékokban és sötét üregekben. Arról álmodtak, hogy visszatérnek az arany sastollal és a szülei büszkék lesznek rájuk, megcsodálják és megbámulják őket. Amikor az első napsugarak megjelentek a hegyek felett, fölkeltek és a vízpartra vitték kenuikat. Mindenki készen állt a kenuja mellett. A törzsfőnök és egy idős indián, akit Fáradt Sólyomnak hívtak megjelentek az ifjak között. Fáradt Sólyom a tó másik partján lakott egy faluban. Az öreg indián így szólt a versenyzőkhöz: „ Ma éjjel a falutokban voltam vendégségben. Most vissza kell térnem a saját törzsemhez a túlsó partra. Öreg vagyok és fáradt Ha gyalog tenném meg az utat a tó körül, késő éjjel érnék csak haza. Át tud-e vinni közületek valaki a kenuján?”

Az ifjak egymásra néztek és így szóltak az öreghez: „Nem veszíthetünk időt. Máskor szívesen átvinnénk, de ma nem. Veled együtt a kenuk sokkal lassabban haladna. Fehér Toll ránézett Fáradt Sólyomra, látta a szomorúságot a szemeiben és hallotta az öreg mély sóhaját. így szólt: „Gyere, Fáradt Sólyom, én magammal viszlek. Nagyon hosszú lenne neked, ha gyalog tennéd meg az utat.

A többiek elcsodálóztak: „Jól meggondoltad ez Fehér Toll? Nem fogsz tudni olyan gyorsan haladni, mint a többiek, ha az öregembert is magaddal viszed!”

Ekkor megjelent az első napsugár a hegyek felett és mindenki a kenujába ugrott. Mind elindultak. A törzsfőnök jelet adott és mind elindultak. Könnyen és gyorsan eveztek a fiatalok, csak Fehér Toll és Fáradt Sólyom kenuja volt lassabb. Ők a többiek mögött haladtak. A többiek látták és átkiabáltak neki: „Fehér Toll, ezt nem volt okos döntés!”

Fehér Toll is látta a többiek előnyét. Kétségek merültek fel benne, hogy helyesen döntött-e. Mire ő átér a túlsó partra, valaki biztosan megtalálja az arany sastollat. Ránézett Fáradt Sólyomra, látta az öreg indián hálás pillantását és érezte a szívében, hogy helyesen döntött.

Magasan járt a nap, amikor az első ifjak partot értek. Felkapaszkodtak a legmagasabb hegycsúcsokra, bemerészkedtek a sötét barlangokba, keresték a legmagasabb fákon és sűrű bokrokban. Amikor Fehér Toll Fáradt Sólyommal végre partot ért, fürdött az izzadságban. Az evezés nagyon megerőltető volt a számra. Vajon a többiek már a győzelmi ünnepre készülnek? De még senki sem találta meg az arany sastollat. Fehér Toll gyorsan búcsút akart venni az öreg indiántól, hogy ő is a toll keresésére induljon. Fáradt Sólyom megállította és így szólt hozzá: „Várj, Fehér Toll, valamit szeretnék neked adni. Tegnap a te falud törzsfőnöke azt mondta: Gyere holnap napkeltekor a tópartra, ahol az ifjak gyülekeznek és kérd meg őket, őket, hogy vigyenek át a túlsó partra. Aki ezt megteszi, annak add át az arany sastollat!” Ezekkel a szavakkal átadta az öreg indián a sastollat a fiatalnak. „

Egy arany színű tollat lassan kibontunk egy piros kendőből. A kendő formája legyen szív alakú vagy hajtsuk szív formájúra. A tollat körbeadjuk a gyerekeknek. a kinyitott tenyerükre tehetik.

„Fehér Toll nem tudta felfogni, mi történt. Övé az arany sastoll. Amikor a többiek meglátták, felkiáltottak: „ Fehér Toll megszerezte az arany sastollat! Megnyerte a versenyt!” Fáradt Sólyom így szólt: „Igen, Fehér Toll, bebizonyította, hogy erős, bátor és bölcs. A legeslegnagyobb ereje az embernek a szeretet. Segített nekem és magával hozott. A szíve meglátta az én szükségemet. A szíve meghallotta az én kérésemet. A versenyben nem csak a saját diadalát, tartotta szem előtt, hanem figyelmes volt, arra, aki rá van szorulva. Ezt a megmérettetést szánta nektek a törzsfőnök és az öregek. Az indiánok ránéztek és egyikük megszólalt: „Az ember legnagyobb ereje a szeretet Fehér Toll megmutatta nekünk. Tanulhatunk tőle!” Beszálltak a kenuikba és visszaeveztek a faluba. Nagy ünnepet tartottak. Nagy dolog történt aznap, megtanulták, mi számít az életben igazán.”

4. SZÍVBŐL JÁROM AZ UTAMAT

A következő lépés jellemző a mi módszerünkre, szimbolikus eszközöket használunk és szimbolikus cselekvéseket teszünk. Ahová nem tudunk megfelelő szavakat találni, oda jelképeket teszünk.

„ Egy szimbólum hordozza a kimondhatatlan jelentését.” C.G. Jung

- Csendesen nézzük a középre helyezett képet.
- Mindenki egy filcből vagy más anyagból készített szívet tart a kezében. A tenyerében tartva a szívéhez szorítja.
- Arra gondolunk, hogy milyen kicsi utat tett meg a kezünk a szívünkig.
- Arra gondolunk, hogy ezt a jelképes mozdulatot a szeretet erejével teszi meg az ember.
- Csendes imában kérjük az erőt és a szívet a korábban alkotott útra helyezzük.
- Meggyújtunk egy gyertyát a képünkre helyezük és olyan imádságot mondunk, amelyben kérjük Isten segítségét a döntéseinkért.

Független Műhely

Ének: Teremts bennem tiszta szívet

Teremts bennem tisz - ta szí - vet, ó, Uram! Az
erős lel - ket ú - jítsd meg ben - nem!
Ne vess el engem a Te or - cád e - lől,
Szent - lel - ked ne vond meg tő - lem!
Tá - mogass az en - gedel - mes - ség lel - ké - vel,
Szabadí - tá - sod ö - römét add ne - kem!